

El torn

Un país que no llegeix

Dilluns, 26 de setembre - 00:00h.

No estic d'acord amb aquesta frase que hem sentit milers de vegades. I no hi estic d'acord perquè no és veritat. A casa nostra s'ha fet un esforç en els últims anys per dissenyar plans de foment de la lectura. I han funcionat. La resposta ha sigut aclaparadora. La lectura potser sí que és un acte solitari com deia **Gustave Flaubert**, però al nostre país cada vegada més és un acte que es fa en companyia, compartit.

I bona prova d'això són els clubs de lectura. A Catalunya n'hi ha més de 400 repartits per tot el territori. Es converteixen en un espai de trobada, de conversa i diàleg, de reflexió, de diversió i tot a partir d'un llibre. Es creen nous lectors i s'evita que d'altres deixin de ser-ho. Fins i tot els anima a fer el pas i convertir-se en escriptors, ni que sigui de les seves memòries. Només per aquest exercici ja valen la pena aquestes trobades que es fan en unes biblioteques, autèntics temples de la lectura, que s'han modernitzat i han permès fer la cultura i els llibres més accessibles a tothom.

He tingut la sort d'anar a una bona colla de clubs i els asseguro que se n'aprèn molt de què volen i què busquen els lectors. Però si hi ha una ciutat que pot presumir de ser La Ciutat dels Clubs de Lectura, aquesta és el Prat de Llobregat. Té, aviat és dit, vint clubs de lectura diferents, ¡més de tres-centes persones atrapades per la literatura! N'hi ha per a tots els gustos. De literatura infantil, de novel·la històrica, de novel·la negra, de literatura i gastronomia, de novel·la hispanoamericana, de novel·les en anglès, per a nous parlants en català, per a persones grans, de llibres de creixement personal... n'hi ha per remenar i per triar. Com deia **Joseph Conrad**, l'autor escriu la meitat del llibre i el lector s'ha d'ocupar de l'altra meitat.